

דחיסת נתונים – פרויקט סופי

מגישים:

דור אביטן
עומר סירפד
עומר אמסלם

- להורדה של קבצי וידאו ושל קבצי הפרוייקט המלאים ניתן [ללחוץ כאן](#).
- הרצת התוכנה: בכדי להריץ את התכנה עצמה, מספיק לפתוח את קובץ הJAR בשם `VidCompressionProject.jar`. עם זאת, כיוון שהדחיסה מיועדת לקבצי וידאו מסויימים (ברובם סטטיים), מומלץ להוריד את כל הקבצים ולהשתמש בקבצי הווידאו שבתיקייה `videoExamples` (בוידאו רגיל, גודל הקובץ המכווץ יהיה גדול יותר מהמקורי).
- הרצת הפרוייקט המלא – כל הקבצים לפרוייקט (כולל ספריות חיצוניות) נמצאים בZIP שבדרייב. רק להוריד, לעשות `extract` ולהריץ.

1. הקדמה

- בפרוייקט זה פיתחנו מערכת לדחיסת וידאו ממצלמות אבטחה.
- מצלמות אבטחה מצלמות הרבה וידאו סטטי. רוב הפריימים בוידאו חוזרים על עצמם עם שינויים מזעריים או בלי שינויים כלל.
- לכן, חשבנו על הרעיון הבא: במקום לשמור כל פריים בוידאו, ניתן לשמור רק את התמונה הראשונה ולאחריה רק את הפריימים בהם היה שינוי ביחס לפריים השמור האחרון, ויחד איתם את מספר הפריימים בהם לא היה שינוי.
- בזמן איחזור הווידאו נוכל לקחת כל פריים סטטי שמור ולהעתיקו לתוך הווידאו כמות פעמים כפי שרשום בקובץ.
- כך בקובץ הפרוס נקבל וידאו זהה למקורי (למעט אולי רעשים קטנים שהתעלמנו מהם בתהליך הדחיסה).
- בנוסף, עבור הפריימים המעטים שנשמרים בקובץ הדחוס, מימשנו דוחס ופורס PNG כדי לצמצם עוד יותר את רמת הדחיסה.
- לצורך עיבוד הווידאו (שליפת פריימים והמרתם למערך פיקסלים, ולאחר מכן ייצור הווידאו הסופי מהפריימים הדחוסים) השתמשנו בספרייה החופשית OpenCV אותה ניתן למצוא כאן: <https://opencv.org/releases.html>
 - בבניית דוחס הPNG התבססנו על הגדרות פורמט PNG מתוך `libpng.org`:
<https://png.org> (Portable Network Graphics) Specification, Version 1.2
 - בקידוד הווידאו הסופי השתמשנו בספרייה JCodec אותה ניתן למצוא כאן: <http://jcodec.org>
 - ליצירת GUI להמחשת הדחיסה השתמשנו בWindowBuilder של JAVA.

הפרוייקט נכתב כולו ב-Java.

2. אופן פעולה

1.2 עיבוד דחיסת הווידאו

- 1.1.2 פתיחת הווידאו נעשית באמצעות המחלקה VideoCapture של הספרייה OpenCV. באמצעות מחלקה זו והשיטות `read()` ו `get(propID)`, ניתן לשלוף בקלות מידע על הווידאו ופריימים מתוכו בקלות.
- 1.1.2 כתיבה לקובץ הדחוס נעשית באמצעות `FileOutputStream` שכותב מערכים של בתים ישירות לקובץ, אחד אחר השני.

דחיסת נתונים – פרויקט סופי

מגישים:

דור אביטן

עומר סירפד

עומר אמסלם

2.1.2 כצעד ראשון, נקרא נתון ה-FPS (Frame per second) מתוך קובץ המקור. הנתון נשמר בצורת בייט בתחילת הקובץ הדחוס.

2.1.3 הפריים הראשון נקרא ומתוכו מוצאים רוחב וגובה הוידאו. הם נכתבים בצורת integers כנתונים 2 ו-3 לתוך הקובץ 4 בתים כ"א).

2.1.4 בשלב זה, הפריים הראשון נשלח אל דוחס ה-PNG (המחלקה PNGer) לצורך עיבוד.

2.1.5 הפונקציה encodeFrame של המחלקה PNGer מחזירה לאחר תהליך הדחיסה מערך בתים שמהווה תמונת PNG (פירוט בסעיף 2.2 של המסמך).

2.1.6 הפריים הנוכחי (הראשון) עובר תהליך של המרה ל-Grayscale וטשטוש (guassian blur). תהליך זה מונע הפרעת רעשים והופעתם כתנועה בוידאו. גם הפריימים הבאים יעברו תהליך זה לצורך השוואה.

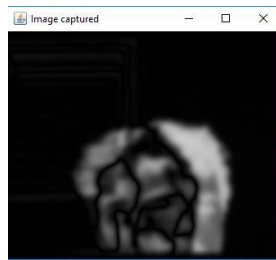
2.1.7 בניסה ללולאה: כל עוד לא הגענו לסוף קובץ הוידאו, תתבצע:

1.7.1.2 שמירת הפריים הקודם.

2.7.1.2 שליפת הפריים הבא.

3.7.1.2 הפיכת הפריים ל-grayscale וטשטוש.

4.7.1.2 השוואה בין הפריים הנוכחי לקודם באמצעות השיטה absDiff. תוצאת ההשוואה היא פריים חדש המכיל את הערך המוחלט של ההפרשים בין הפריימים. מידע נוסף על השיטה [ניתן למצוא כאן](#).

תוצאת absDiff על תזזות ראש במצלמת רשת

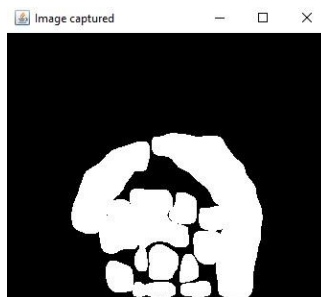
5.7.1.2 הדגשת ההפרשים באמצעות השיטה threshold של OpenCV.

`Imgproc.threshold(src Mat, dst Mat, threshold, max_val, typ`

מידע על threshold [ניתן למצוא כאן](#).

5.8.1.2 לאחר קבלת פריים התוצאה, נרחיב אותו כדי לקבל תוצאה מדויקת באמצעות dilate של OpenCV

מידע נוסף על שיטה זו [ניתן למצוא כאן](#). `imgproc.dilate(src, dst, kernel, anchor, iterations)`

תוצאת השיטה Thresh ואחריה Dilate

6.7.1.2 נשתמש בשיטה findContours כדי להפוך כל פוליגון בתמונת threshold לאובייקט בתוך מערך שנוכל לנתח:

דחיסת נתונים – פרויקט סופי

מגשים:

דור אביטן

עומר סירפד

עומר אמסלם

`Imgproc.findContours(Mat image, List<MatOfPoint> contours, Mat hierarchy, int mode, int`

`method)` [ניתן למצוא כאן](#).
מידע נוסף `findContours` על

7.7.1.2 נעבור על כל אחת מהצורות בלולאה ונבדוק את גודל שטחן. אם מצאנו שגודל שטחן גדול מרמה מסויימת (אותנו

הגדרנו על ידי ניסוי וטעייה כך ששינויים בתמונה יענו על הקריטריון, אך "רעש" רנדומלי לא) – קיימת תנועה בווידאו שקרתה בין הפריים הקודם לנוכחי. אם אכן מצאנו תנועה:

1.7.7.1.2 נכתוב לקובץ את מספר הפריימים מהתמונה האחרונה עד לנוכחית (פריימים שלא הייתה בהן תמונה) – `integer` בצורת 4 בתים.

2.7.7.1.2 נקודד את הפריימים ל-PNG ונכתוב לקובץ את גודלו (`integer` בצורת 4 בתים) ואת תוכנו (גודל משתנה, מערך בתים).

8.1.2 אחרי שסיימנו לבצע ניתוח תנועה וכתובת כל הפריימים הנחוצים, נכתוב לקובץ כמה פעמים הופיע הפריימים האחרון.

9.1.2 מבנה הקובץ הסופי:

FPS	Width	Height	Data size	Data	# of times to show frame	Data Size	Data	# of times to show frame
1 byte	4 bytes	4 bytes	4 bytes	Byte[]	4 bytes		4 bytes	Byte[]	4 bytes

2.2 דוחס PNG

1.2.2 דוחס PNG מקבל מהמחלקה `VideoCompressor` מערך בתים כאשר כל בית מייצג ערך של צבע וכל פיקסל בתמונה המקורית מהווידאו מיוצג על ידי 3 צבעים בפורמט BGR – Blue, Green, Red כלומר פיקסל=3 בתים.

2.2.2 כצעד ראשון, נשמרים פרטי התמונה – רוחב, גובה ומאותחל מערך המידע הסופי.

3.2.2 הבתים נהפכים כך ש-BGR (הפורמט בו `OpenCV` שומרת את מידע התמונה) הופך ל-RGB (פורמט הצבע הנפוץ יותר).

4.2.2 ע"פי הגדרות פורמט PNG, הקובץ הסופי צריך להיות בנוי ממספר בלוקים, או `chunks`, כאשר לכל בלוק תפקיד שונה

בקובץ. מבנה הבלוקים קבוע ובנוי מ: <גודל הבלוק>, <כותרת הבלוק>, <מידע הבלוק>, <ערך CRC לבלוק>

הבלוקים נכתבים אחד אחר השני לתוך מערך הבתים הסופי `PNG Array` :

1.4.2.2 חתימת קובץ ה-PNG – מערך בתים מוגדר מראש.

2.4.2.2 בלוק ה-HEADER (פירוט על כל פרמטר שנכתב ניתן למצוא ב-PNG Specs, סעיף 1.41).

3.4.2.2 בלוק ה-IDAT – במימוש שלנו נכתבים) בהתאם לגודל התמונה) מספר בלוקים של IDAT שכל אחד מהם שוקל

עד

32kb – שיטה זו חוסכת עומס לדוחס ולפורס. מידע ה-IDAT הוא למעשה מידע התמונה ונכתב בצורה הבאה:

דחיסת נתונים – פרויקט סופי

מגישים:

דור אביטן

עומר סירפד

עומר אמסלם

1.3.4.2.2 כל שורת פיקסלים (רוחב התמונה * 3 בתים) נשלחת לשיטה `filterSelector`. שיטה זו מעבירה את השורה ל-5 פילטרים שונים – `None, Sub, Up, AVG, Paeth` (פירוט על הפילטרים ב-[PNG Specs סעיף 6.1](#)). השיטה מבצעת חישוב של סכום ההפרשים בין בית לבית בערך מוחלט, עבור כל אחת משורות הפלט של כל אחד מהפילטרים, ובכך מחליטה מה הפילטר הטוב ביותר לאותה שורה (הפילטר בו ההפרש הוא הכי קטן). פעולה זו נעשית כדי לשפר את יכולת דחיסת המידע (הקטנת האנטרופיה). לאחר החלטה על פילטר מתאים, סוג הפילטר נשמר בבית בתחילת השורה (בין 0 ל-4) ואחריו נכנס מידע השורה.

2.3.4.2.2 דחיסת המידע נעשית על ידי המחלקה `Deflater` של ג'אווה. מחלקה זו מכונצת את המידע על ידי שימוש באלגוריתם שמשלב `LZ77` וקידוד הופמן (ספריית `ZLIB`). [מידע נוסף כאן](#).

3.3.4.2.2 בלוק ה-`IDAT` נכתב לקובץ בהתאם לפירוט שנמצא ב-[PNG Specs, סעיף 1.4.3](#).

4.4.2.2 לאחר כתיבת ה-`IDAT` (אחד או יותר), נכתב בלוק ה-`IEND` בהתאם לפירוט ב-[PNG Specs, סעיף 1.4.4](#).

5.2.2 לבסוף, המערך עובר `RESIZE` כדי להוריד בתים מיותרים בסופו, ומוחזר ל-`VideoCompressor` לצורך כתיבה לקובץ הווידאו הדחוס.

מבנה קובץ\מערך PNG

PNG Signature	IHDR	IDAT	...	IEND
bytes 8	13 bytes	Varying size	Varying # of IDATs	12 bytes

3.2 פורס PNG

1.3.2 פורס ה-PNG הוא מחלקה שמקבלת בבנאי שלה מערך בתים (קובץ PNG).

2.3.2 הפורס מחלץ את גובה ורוחב התמונה (שני `integers` שמיוצגים ב-4 בתים שנמצאים בבתים 16,20 במערך) וממיר אותם ל-`int` בעזרת המחלקה `bytes2int`.

3.3.2 החל מבית 33 מתחילה חתימת ה-`IDAT` של התמונה (או מספר חתיכות, בהתאם לתמונה). הפורס משתמש בשיטה `extractIDAT` כדי לחלץ:

1.3.3.2 השיטה מקבלת מערך בתים וסמן בו מתחילות חתיכות ה-`IDAT`.

2.3.3.2 השיטה מחלצת מהמערך את גודל חבילת ה-`IDAT` (הבאה `int` שמיוצג ב-4 בתים ומתורגם על ידי `bytes2int`).

3.3.3.2 השיטה מחלצת את מידע החבילה לפי הגודל בסעיף 2.3.3.2 ומוסיפה אותו לווקטור.

4.3.3.2 השיטה חוזרת על הצעדים עד שמגיעה לגודל חבילה של 0.

4.3.2 כעת הווקטור מכיל את כל חבילות ה-`IDAT` של התמונה (מידע התמונה) במצב דחוס. כדי לפענח, המחלקה קוראת לשיטה `decodeIDAT`:

1.4.3.2 השיטה מקבלת את הגודל הצפוי של המידע המפוענח לפי החישוב גובה * רוחב * 3) כמות פיקסלים * בית לפיקסל) + גובה (לכל שורה יש בית נוסף שמציין את סוג הפילטר).

2.4.3.2 השיטה מחברת את כל המערכים בווקטור לתוך מערך בתים אחד גדול כהכנה לפענוח.

3.4.3.2 השיטה מפענחת את המידע בשימוש בשיטה [java.util.zip.Inflater](#) ומחזירה את המידע המפוענח.

5.3.2 כעת המידע מפוענח אך ערכי הפיקסלים עדיין מופיעים בצורה מפולטרת, כל שורה לפי הפילטר שלה. לצורך חזרה לצורה המקורית קוראים למחלקה `unfiltered` ולשיטה `unfilter`:

1.5.3.2 השיטה מקבלת את מערך המידע, גובה ורוחב התמונה.

2.5.3.2 השיטה מתחילה לעבור על התמונה בלולאה עבור השורות:

1.2.5.3.2 ראשית מחולץ הבית הראשון שמסמן את סוג הפילטר.

2.2.5.3.2 לאחר מכן, ע"פ סוג הפילטר שנקרא, מתבצעת הפעולה ההופכית לפילטר (כך לדוגמה עבור פילטר `sub` נעתיק את שלושת הבתים הראשונים, ועבור כל צבע בבתיים הבאים) `RGB` (נחבר את הבית התואם בפיקסל הקודם יחד עם ההפרש כדי להגיע לבית הנוכחי) ההפרש הוא המידע בתא הנוכחי במערך `data`)).

3.2.5.3.2 לאחר הפענוח נמיר את המערך לאובייקט `MAT` של `OpenCV` כדי שנוכל לעבודה עם הספרייה בהמשך.

דחיסת נתונים – פרויקט סופי

מגשים:

דור אביטן

עומר סירפד

עומר אמסלם

6.3.2 לבסוף המחלקה מחזירה את אובייקט ה-MAT שנוצר.

4.2 פורס וידאו

1.4.2 פורס הווידאו מקבל נתיב ושם לקובץ דחוס (סיומת odo). 2.4.2 הפורס פותח את הקובץ על ידי שימוש ב-`RandomAccessFile` והשיטות `readInt`, `readFully`, `readByte` (מידע נוסף ב-[תיעוד של RandomAccessFile](#)).

3.4.2 כל עוד לא הגענו לסוף הקובץ:

1.3.4.2 הפורס קורא את בית ה-FPS, ואת גובה ורוחב התמונה (4 בתים כל אחד).

2.3.4.2 הפורס קורא את גודל התמונה הבאה (4 בתים).

3.3.4.2 הפורס קורא את מידע התמונה הבאה (לפי הגודל מהסעיף הקודם)

4.3.4.2 הפורס קורא את מס' הפעמים לשכפול התמונה בווידאו (הסופי) 4 בתים)

5.3.4.2 הפורס שולח את מידע התמונה לפורס ה-PNG לצורך הפיכה לאובייקט MAT שניתן לשלוח ל-`Videowriter` של

OpenCV

6.3.4.2 האובייקט `VideoWriter` של OpenCV פותח קובץ וידאו חדש ומתחיל ליצור בו פריימים לפי המידע שחולץ מהקובץ הדחוס ונתון מוגדר מראש - `FourCC` (4 בתים של קידוד הווידאו הרצוי) ([תיעוד VideoWriter](#)).

7.3.4.2 חזרה על סעיף 3.3.2 לתמונות הבאות.

3. מסקנות

- דחיסת הווידאו עם האלגוריתם שמימשנו נותן תוצאות טובות יותר ככל שיש פחות זמן תנועה מתוך הזמן הכולל של הווידאו.
- פריסת הווידאו איטית מאוד - אלגוריתם הקידוד של JCodec מאוד איטי.
- בחרנו לדחוס את התמונות בפורמט PNG לפי המלצת המרצה לפורמט עדכני ולא מיושן. בפועל היה עדיף לדחוס ב-JPG מה שהיה נותן יחס דחיסה טוב הרבה יותר.
- קיים איבוד של מידע מסויים (תנועות קטנות יותר מתנאי הסף שהגדרנו) – מידע זה זניח בהתחשב בעובדה שמדובר בווידאו ממצלמות אבטחה.